Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 37 14 SEPT. 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

LAATST kreeg ik een brief van een paar jongens en meisjes, die me vertelden dat ze een clubje hadden opgericht. „Gunst," hoor ik je al zeggen, „zoiets gebeurt toch elke dag? Dat is niets bijzonders." Nee, dat is het ook niet, maar dit clubje had toch iets heel speciaals. Het had zich namelijk tot doel gesteld, om elk meisje en elke jongen van het ziekenlijstje een kaart te sturen. „Moet je daarvoor een clubje gaan oprichten?" zul je je afvragen. Nee, moeten natuurlijk niet. Maar ik zal je uitleggen waarom dit clubje zo nuttig is. Heb je er weleens bij nagedacht, dat je om elke zieke een kaart te kunnen sturen per week gauw drie kwartjes kwijt bent? Als je de kaarten en de postzegels zelf moet betalen, blijft ar dus niet veel van je zakgeld over. Daarom kan ik het me best voorstellen, dat je maar een enkele keer een kaart aan een ziek kind stuurt. De clubleden nu doen allerlei karweltjes, en van het geld dat ze daarmee verdienen, sturen ze kaarten naar de zieken van ons ziekenlijstje. Een leuk idee, vind je niet? Misschien spoort het je aan om iets dergelijks te organiseren en zo je onbekende, zieke vriendjes en vriendinnetjes allemaal blij te maken.

Dan moet mij nog iets van het hart. Als je 'n brief schrijft naar een zieke van het ziekenlijstje, moet je ervan uitgaan dat je geen antwoord zult krijgen.

De meeste zieken krijgen zoveel post (waar ze reusachtig blij mee zijn!), dat ze onmogelijk alle brieven kunnen beantwoorden. Daar zouden ze verschrikkelijk lang werk mee hebben, want je moet bedenken dat schrijven in bed veel inspanning kost, en het zou hen bovendien 'n boop geld aan postzegels kosten. Je moet er alleen maar aan denken dat je iemand heel erg blij maakt met slechts een paar regeltjes of aen kaart en dat is het voornaamste. Ik reken op jullie!

OOM DONALD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

ANNIE CORNELISSEN, AMSTERDAM. Als jouw nichtje graag een brief van mij wil hebben, moet zij me eerst zelf schrijven. Zeg dat maar tegen haar. Kwik, Kwek en Kwak hadden zoals altijd niet veel zin om weer naar school te gaan.

KLAAS BAKKER, CASTRICUM. Wat kun jij netjes typen, zeg! En wat heb je je best gedaan met kranten ophalen! Heb je een leuk schoolreisje gehad? En wat voor prijs heb je gekregen? Fijn, dat je al die oude **Donald Ducks** nu hebt.

FROUKJE VERBOOM, ALMELO. Wat vonden de Duckstadbewoners het leuk om allemaal 'n paar regeltjes brief van je te krijgen. Van iedereen heel hartelijke groeten en ze hopen, dat dit niet de laatste keer is geweest. Dag, Froukje!

PAUL BRONKHORST, BOXTEL. Voor **Donald Duck** ben je nooit te oud, hoor, Paul! Ik weet dat vooral vaders heel graag ons weekblad lezen en het vaak eerder in handen hebben dan hun kinderen. Dag, Paul, schrijf je nog eens?

Schrijf gerust zoveel je wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, A'dam, of als je in België woont aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek op de adreszijde: **Oom Donalds Brievenbus.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 37

Los eerst het cijferraadsel op. De letters van de woorden die je moet proberen te vinden, zijn daarin met aan getal aangeduid. Als je nu bij ieder getal de bijbehorende letter hebt gezet, kun je de open hokjes in de puzzel gaan invullen. Onder elk getal komt de letter die het cijferraadsel aangeeft. Je krijgt dan van 1 t/m 14 de naam van iets dat veel toeristen bijzonder interessant vinden en waarnaar men in de vakantie graag gaat kijken.

12 5 13 14 deel van de voet,
11 9 9 9 groeit op je hoofd,
9 10 11 12 getal onder de tien,
1 3 3 6 maal,
2 9 6 12 tegenovergestelde van vroeg,
4 6 8 8 7 garen.

Schrijf het woord van veertien letters, dat de oplossing van deze puzzel is, op een briefkaart en stuur deze vóór 19 september 1963 als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, A'dam; als je in België woont aan **Oonald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Zoals altijd ook nu duidelijk je naam en adres op de kaart zetten en in de linkerbovenhoek van de adreszijde vermelden „Opl. 37". Veel succes!

ONS ZIEKENLIJSTJE

Els Verhoeven is 15 jaar en zij ligt al een hele poos op bed. Zij zal het erg leuk vinden als jullie haar post en filmsterrenkaarten sturen. Haar adres is: Het Plein 10, Papendrecht.

Annemieke Wilders is 12 jaar en zij moet nog een poosje in het sanatorium blijven. Haar hobby is foto's sparen van Conny, Freddy, Cliff, Peter Weck, Nina en Frederik, en Anneke Grönloh. Haar adres is: San. Eijkeloord, Groesbeek.

Aria Verhaef is 15 jaar en hij is al een tijdje ziek. Hij spaart postzegels van Nederland en overzee, en foto's van schepen. Zijn adres is: Haags San., Doornikaestraat 30, Scheveningen.

Hulbje Vagels ligt al een hele poos in het ziekenhuis en hij hoopt dat jullie hem dierenkaarten zullen sturen. Zijn adres is: Binnenziekenhuis, Zaal C, Afdeling 7, Eindhoven.

✱ PRIJZEN ✱

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspellen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

WIE WAT BEWAART...

Gooi je ook niet graag iets weg? Dan bevind je je in goed gezelschap. Heel veel beroemde mannen gooiden nooit iets weg. De autokoning Henri Ford bijvoorbeeld bewaarde alle brieven die hij kreeg, in oude schoenendozen. Toen hij stierf vonden zijn erfgenamen dan ook ruim vijf miljoen brieven en andere stukken, die allemaal gesorteerd en nagekeken moesten worden.

SLANG HELPT SLANG

In één van de grootste dierentuinen van ons land zat men onlangs met de handen in het haar. Een grote kostbare slang voelde zich klaarblijkelijk ziek en wilde niet eten. Het dier werd met de dag zwakker en het zag er tenslotte werkelijk slecht voor hem uit. Ten einde raad riep men toen een andere slang te hulp, één van plastic wel te verstaan. Men duwde deze slang door de bek van de slang naar binnen en voorzag hem op die wijze van vloeibaar voedsel. Dank zij de plastic slang wist men de andere slang in leven te houden tot zijn eetlust weer terugkeerde.

Gul met geld is hij niet, maar wel met handtekeningen!

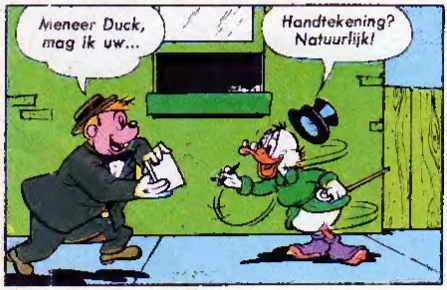

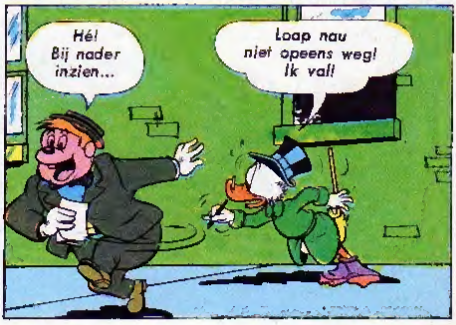

O, dank u vriendelijk!
Wie denkt die grote lummel wel dat hij is?
Sjonge, dat is Piet Pletter!

De beste rugby-speler van heel Duckstad! Geweldig!
Paeh, is dat alles?

Bah! Die lui sloven zich uit voor zijn handtekening alsof hij kampioen bankier is!

Op zulke ogenblikken heeft oom Dagobert maar één toevlucht: zijn feilloze denk- en rekenmachine!
DAG. DUCK GEBOUW

Denkertje, denkertje, in de muur, wie slaat in Duckstad de beste figuur?
STIL-TE NIETS MOEST GEDACHT

NOU, EH.... MMM... TJA, ZIET U, ... EH...
Vooruit! Draai er niet zo omheen!

Uw denkmachine is wat geremd, meneer! Hij weet dat het antwaard u helemaal niet zal aanstaan!
Onzin, die leeftijd ben ik te boven!
DIENSTDOEND TECHNICUS

Weet u wat, meneer... ik zal 'ns kijken wat hier op het papier staat!
Prachtig!
DIENSTDOEND TECHNICUS
De eerste tien die de beste figuur slaan, zijn allemaal beroemde sportlui. U bent de elfde!
DE ELFDE?
Foei, wat onsportief!
Bah, wat misselijk!
NOU, ZEI IK HET JE NIET?
Die machine is niet goed snik!
DAGOBERT DUCK
PRIVÉ
Ik heb heel wat lichamelijke inspanning moeten verduren toen ik aan het begin stond van mijn loopbaan!
1900
1902
1905
IK
En ik ben steeds in vorm gebleven met... hihi... gewichtheffen!
1963
25.000
IK
Ik haef alleen maar wat aan spart te gaan daen, dan zal ik heel wat opschudding teweegbrengen!

Dus...
Meneer Duck heeft onze ploeg gekocht! Wat hij zegt moet gebeuren!
Eerst go jij er uit, Piet Pletter, want van nu of aan ben ik achterspeler en jij schakelspeler!
1
8
10
7
Maar...
Oei, ik voel me net een vlo tussen olifanten!
Help! Rugby is niet mijn sport, geloof ik!
KWENG!
Go maar weer spelen, Pletter! Ik go wat groziger weiden opzoeken!
1
...en die hoop ik dan te vinden op de golfbaan!
En dus...
Dat balletje raken kan nooit moeilijk zijn!
DUCKBURG GOLF TOERNOOI

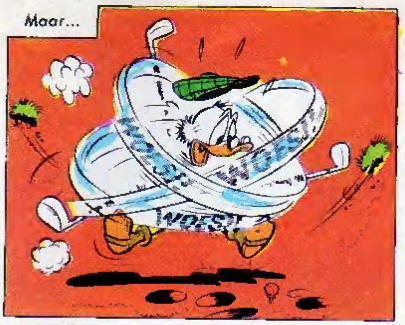
Maar...

Hé, zeg, is dat Dagobert Duck niet?
Hij lijkt meer op een windmolen!
Ik maak me volkomen belachelijk!

Hou op met dat stomme gegiechel, stel halve matten!

Ik ben net gek om me zo uit m'n humeur te laten brengen!

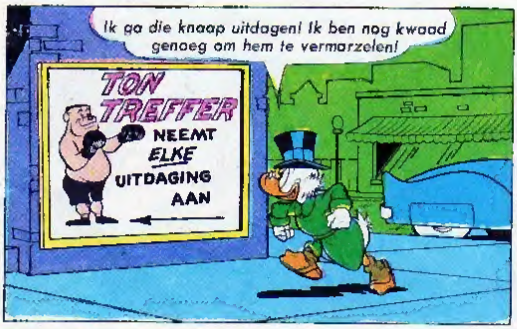
Ik ga die knaap uitdagen! Ik ben nog kwaad genoeg om hem te vermorzelen!
TON TREFFER
NEEMT ELKE UITDAGING AAN

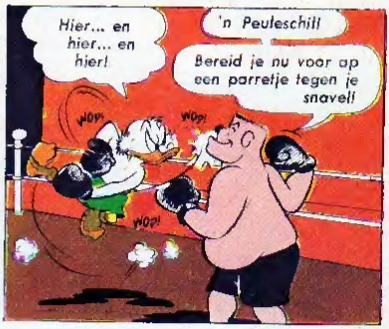
Hier... en hier... en hier!
'n Peuleschil!
Bereid je nu voor op een partretje tegen je snavel!
WOP!
WOP!
WOP!

KONK!
Naar huis? Of naar het ziekenhuis!
Welnee, kerel, naar de ijshockeybaan! Ik kan schaatsen als de beste!

Alleen de hockeystick voelt wat vreemd aan!
Kom, laten we het fijn houden, meneer!
BLAM!
Ik begin nu te geloven dat sport waarbij ik met anderen in aanraking kom, niets voor mij is!
Hé, ik weet een fijne sport die net zoiets is als ping-pongen!
En dus...
Bij tennis loopt je tenminste niets in de weg!
KRAATS!
Eh... die bal is niet in, meneer!

HEDEN TENNISWEDSTRIJDEN
Haal dat eraf, Jacob!
Eh... hij kan anders best als ziekenauto dienst doen!
En al voelt u zich gaed, toch denk ik dat ik u in de auto moet dragen als u 't laatste nieuws van uw denk- en rekenmachine hebt gelezen!
Wat?
Laat zien! Je hebt makkelijk praten als ik niets weet!
DAGOBERT DUCK'S POPULARITEIT IS GEDAALD TOT HET NULPUNT !
Hoe kan mijn ster zo snel gedaald zijn?
Mag ik even heel eerlijk tegen u zijn? U verliest uw aanzien als u blijft proberen een spartman te zijn!
U bent niet in staat om te lopen, meneer!
Ik ben ook niet in staat om zittend te tobben!

Er moet toch een manier zijn om tenminste weer op de elfde plaats te komen!
Sjonge, daar ligt een gulden!
Ik zag hem eerst!
Wie 'm vindt mag 'm houden!
Dagobert Duck heeft Rinus Renner verslagen in een hardloopwedstrijd!
Rinus Renner... wereldkampioen hardlopen? Eh... gewezen kampioen!
Uw handtekening graag!
Niet dringen... ik heb genoeg inkt voor iedereen!
O, wat knop van u!
Hou 'ns even op... we gaan nog een wedstrijd lopen, heb je 't begrepen?
Best haar... ik versla je weer!
Maar...
Hihi, nu gaat het goed! Ik begrijp niet wat er de eerste keer aan de hand was!
Ik begrijp 't best... ik kan alleen maar hardlopen als het om geld gaat!
BENG!

Ik denk dat ik nu wel helemaal kan inpakken... en dat niemand mijn handtekening wil hebben!
Joehoe... meneer Duck!
Hé, dat is mijn boekhouder... Wat zou er zijn?
Het is vrijdag, meneer... de betaaldag voor al uw personeel! U moet heus aan uw zaak denken!
Betaaldag? O, ja!
Poeh! Waar maak ik me eigenlijk druk over? Nu weet ik wanneer ik populair ben!
En dus ..
Voor mijn personeel ben ik vrijdags de populairste eend van de wereld! Aan hen kan ik mijn handtekening altijd kwijt! Wat 'n troost!

SCHIP IN ZICHT

IN het bos of op een met struiken begroeid terreln, dat in ons spel de zeebodem voorstelt, kiezen de kinderen (met uitzondering van één) elk een boom of struik. De kinderen zijn namelijk vissen en de bomen of struiken zijn rotsspleten of grotten in de zeebodem, waarin de vissen zich kunnen verstoppen. Het ene kind dat geen boom of struik heeft gekozen, is koning Neptunus en leidt het eerste spel. Als Neptunus namelijk roept „Vissen, het is veilig, we kunnen zwemmen!", dan volgen de vissen hem op zijn tocht door het bos of over het veld.

De koning van de zee is in zijn element, hij maakt de vreemdste bewegingen en neemt de gekste houdingen aan.

Zijn onderdanen moeten alles precies nadoen. Plotseling roept Neptunus „Schip in zicht!" en zoekt een goed beschutte plaats in een rotsspleet of grot op de zeebodem.

Hij gaat bij een van de bomen of struiken staan, die dus aan een van de vissen toebehoorde. Ondertussen zwicht ook elke vis naar zijn schuilplaats.

Dat mag zowel de schuilplaats zijn die hijzelf als die een ander heeft gekozen.

Op deze manier blijft er één vis over die dus niet kan wegkruipen en moet blijven zwemmen. Dit kind wordt de opvolger van de eerste Neptunus en dartelt dan op zijn beurt door het „water", gevolgd door een sliert vissen.

* BOERDERIJTJE *

Bij je speelgoed heb je ook vast wel een aantal houten of plastic dierenfiguren, zoals paarden, koeien en kippen. Om deze dieren onderdak te brengen, gaan we samen een boerderijtje maken.

Het grondvlak en het dak wordt van hardboard. We nemen hiervoor een stuk van 42 × 42 cm en een stuk van 42 × 26 cm. De muren maken we van 5 mm dik triplex. De maten van deze delen zijn: de voormuur 40 × 10 cm, de achtermuur 39 × 7 cm en de zijmuren 20,5 × 10 cm. De wanden van het bultenverblijf maken we van een plankje beukehout of van 20½ multiplex van 1 cm dik. De twee binnenste tussenwanden lopen door tot in het boerderijtje. De maat van deze twee wanden is 39,5 × 4 cm. De twee schuin aflopende wanden zagen we uit stukjes hout van 19 × 7,5 cm. Het verdere materiaal bestaat uit 3 latjes van 40 cm lang en 0,8 × 0,5 cm dik en 1 latje van 80 cm lang en 2 × 0,5 cm dik.

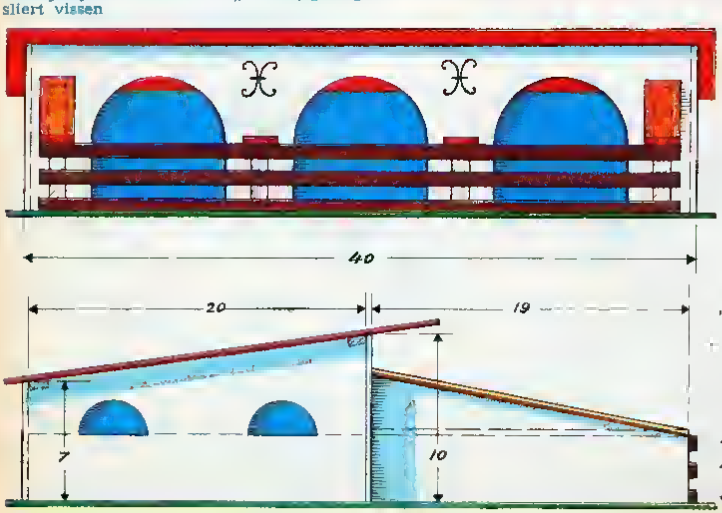

De zijmuren en de voorkant van het boerderijtje zagen we met de figuurzaag in het model dat de tekening aangeeft. In de voorkant maken we tevens gleuven voor de twee binnenste wandjes. Met lijm en spijkertjes zetten we het boerderijtje in elkaar. De voormuur komt tegen de zijranden van de zijmuren, de achtermuur wordt tussen de zijmuren vastgezet. De zijwanden

van het buitenverblijf spijkeren we vanuit de binnenkant tegen de voorzijde van het boerderijtje. Het geheel wordt op de grondplaat gelijmd en gespijkerd. Het dak bevestigen we op de bovenranden van de muren. De bovenranden van de wanden van het buitenverblijf werken we af met stukjes lat van 2 × 0,5 cm dik.
Tegen de voorranden van de wanden spijkeren en lijmen we de drie latjes. Rest ons nog de afwerking. We schuren alles goed glad, waarna we ons boerderijtje in enkele frisse tintjes schilderen.

OPLOSSING DOOLHOF uit D.D. 35

Heb je de weg gevonden die de automobilist moest volgen om zijn hotel te bereiken? Het was wel een heel karwei, niet?

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

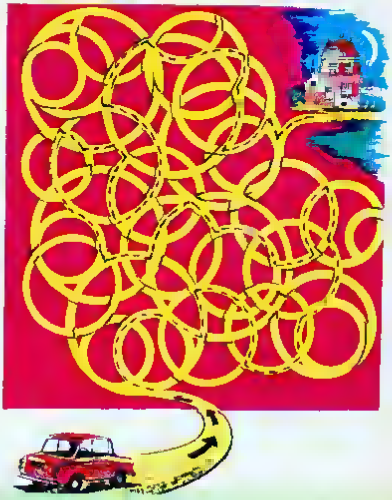

[illegible]

Omdat er nogal hard bij gelopen wordt, kunnen we dit spel het best spelen op een speelveld, weiland of heideveld. Een van de speelgenoten wordt de jager, de anderen zijn de hazen. Vanzelfsprekend gaat de jager niet met een geweer op jacht, dat zou te riskant zijn. Nee, zijn jachtattribuut is een grote plastic bal, waarmee hij moet proberen de hazen te raken. Deze mogen zich over het gehele terrein bewegen. Na het beginsignaal of liever gezegd, het jachtsignaal, springt de jager in het veld. Elke haas die hij met de bal raakt, wordt eveneens jager. Ze kunnen nu door het overspelen van de bal de trefkans vergroten en zo nog meer hazen vangen. Er zijn echter een paar punten die we hierbij in de gaten moeten houden. Zo mogen er met de bal in de hand maar drie passen worden gedaan, daarna moet hij onmiddellijk worden overgespeeld of gegooid naar een van de hazen. Ook mag men niet stilstaan met de bal in de hand. Er komen dus steeds meer jagers, die tenslotte een drijfjacht houden op de laatste haas. Deze haas is de jager in het volgende spel.

Pipo in het Land van 1001 dag

ALITRALIE staat stil en Pipo laat zich van zijn rug vallen. Ze hebben moeilijkheden met een verachijnsel dat alleen maar in zulke hete woestijnen voorkomt luchtspiegelingen „Een fata morgana," zegt Alitralie geleerd „De lucht werkt als een spiegel en vertoont beelden van allerlei plaatsen, die daar in werkelijkheid niet zijn!" „Jaja," zegt Pipo „Een soort filmvertoning zonder doek en erg verwarrend! Want nu zien we wel acht beelden ven de Oase waar wa naar toa moeten, maar welke is nu de echte? De echte schuilplaats van Kaliefmeneertje Omar, de sluwe lastpost!" Alitralie haalt zijn schouders op, zelfs zo'n kenner van deze streek als hij staat nu machteloos „Wij moeten maar af-oh-afwachten," zegt hij, „tot de spiegelingen over zijn! Dat kan vele u-oh-uren duren, heer clown!" Op datzelfde ogenblik verdwijnen de luchtspiegelingen om onmiddellijk plaats te maken voor een ander beeld! Op tien plaatsen langs de horizon verschijnt een afbeelding, die Pipo en Alitralie erg bekend voorkomt! Ze zien een clown met een ruitjesjas en een oosterse bardioper zonder schoenen! ‚Sapperdeflap!" roept Pipo „Kijk nou eens! Dat dat zijn we zelf! Wat grappig! Kijk eens, de lucht vervormt ons beeld, daar ben ik dik en daar ben ik gerimpeld, het is net of we in een hele grote zaal zijn met allerlei lachspiegels net als op de kermis! En hier is de toegang vrij en het beeld beter! Wacht, ik zal eens met mijn armen zwaaien, zo . haha . ja kijk al die lucht-Pipo's doen het ook, dat is leuk!" Pipo gaat op zijn handen staan en alle luchtweerkaatsingen doen hetzelfde Onze clown vindt bet prachtig, maar hij houdt op met zijn gebuitel als hij in de afbeeldingen de figuur van Alitralie somber en stijf ziet blijven staan „Jaja," zegt Pipo en hij schaamt zich een beetje, „neem mij m'n gespartel maar niet kwalijk, heer Alioh-tralie, Ik vergat een beetje de ernst van de toestand door die grappige spiegelingen! We moeten Omar en Poef gaan zoeken, maar ja, waar zouden ze zijn?" Laten we er maar geen doekjes omwinden Omar en Poef bevinden zich inderdaad in de Oase Brom El Nozum en vijf minuten geleden was Kalief Omar nog reuze in zijn schik „Mijn plan lukt keurig!" zei hij „Die malle clown zal wel wijzer wezen, ik krijg tienduizend goudstukken, ze laten Kahef Kassa vrij en dan laat ik jou pas gaan, kleine Poef! Ik moest je daarvoor wel een elnd meeslepen, maar dat is je verdiende loon Had je maar geen vriendjes moeten worden met die hemoeiachtige paljas uit het regenland!" Poef zit droevig voor zich uit te staren, hij vindt het vervelend, dat door zijn ontvoering Pipo nu toch nog zal verliezen! Maar hij kon er weinig aan doen, toen hij op de toren naar het gevecht tussen de twee luchtspoken stond te kijken, gooide Kalief Omar een zwarte zak over zijn hoofd en voor hij het wist, zaten ze op de witte kameel en die loopt zo hard, dat ja er niet af kunt springen Ze zijn gestopt bij dit vervallen hutje in de eenzame Oase en Plotseling springt Poef overeind, hij zwaait met zijn handjes in de rondte, Kalief Omar kijkt om en krijgt kippevel van schrik! Hij ziet Pipo de clown en Alitralie, maar niet éénmaal, nee, wel tien keer! „Wel alle ezeltjes!" buldert Kalief Omar „Wat betekent dat? Raak ik die lastige clown dan nooit kwijt? Of zou hij de tienduizend goudstukken komen brengen? Nee ze hebben geen goudkist bij zich! Het is een hele Pipooptocht en die akelige Alitralie is ook al met z'n tienen! Luchtspiegelingen natuurlijk, maar het is klinkklaar en duidelijk, dat dat stel mij aan het zoeken is! Ze zullen me niet krijgen, vooruit, op de kameel! Al is die Alitralie nog zo'n hardloper, tegen de witte kameel van Dagbad kan geen mens op dat is bekend!" Omar smijt Poef ruw voorop de rug van de witte kameel, slingert zichzelf op da tweede rij en haalt de zweep erover! „Hup, draver!" roept hij „Slinger je luie poten heen en weer en maak de afstand tussen je staart en da wipneus van die clown zo groot mogelijk! Vooruit, harder!" Als een pijl schiet de witte kameel de Oase uit en de woestijn in, het is duidelijk

19. DE GROTE VERGISSING VAN KALIEF OMAR!

dat zelfs Alitralie niet tegen die kameel opgewassen zou zijn Dat is geen kunst, zo'n kameel heeft vier benen en Alitralie maar twee. Plotseling echter trekt Kalief Omar zo hard aan het rem-touw dat ze bijna over de kop slaan „Hei-hela!" roept de Kalief „Gaan we eigenlijk wel de goede kant op? De luchtspiegelingen van Pipo en zijn hardloper zijn overal om ons heen, we zijn erdoor omsingeld! Ik tel er nu twaalf dertien! Dat betekent dus dat er twaalf lucht-Pipo's zijn en één echte! Die luchtbeelden zijn ongevaarlijk, je kunt er dwars doorheen lopen, maar de echte Pipo loop ik niet graag tegen het lijf! We moeten dus goed kiezen!" Aandachtig kijkt Kalief Omar rond Alle luchtspiegelingen zijn even helder, een paar maken van Pipo een dik mannetje en eentje vertoont hem als een dunne pier Maar er blijven er vijf over, die sprekend gelijken! Kalief Omar neemt zijn beslissing „We gaan op die dikke afbeelding van Pipo af," roept hij „Dat is vast de echte niet! Vooruit, witte kameel!" De kameel van Dagbad begint weer hard te lopen, het kan hem niet schelen waar hij heengaat, zolang ze hem maar laten rennen Steeds sneller suizen ze op de luchtspiegeling van de dikke Pipo af en Kalief Omar haalt opgeruimd adem „Het is namaak!" zegt hij „Ja ziet direct dat dit niet de echte Pipo is

illustraties van JAN WESSELING

geschreven door WIM MEULDIJK

kijk eens wat een bol lijf! Straks rijden we dwars door dat stuk luchtverbeelding heen. Moet je opletten. Kalief Omar is wederom ontsnapt, zonder betaling van die tienduizend goudstukken zien ze jou nooit meer terug!" De kleine Poef blijft kijken naar de Pipo-figuur en de Alitralie-vorm, ze zijn er nu nog maar honderd meter vandaan! „Met volle kracht dwars door die schijn-Pipo!" brult Kalief Omar. „Leve de vrijheid!" Nog dertig meter, nog twintig, nog tien ... Kalief Omar lacht schaterend om die dikke Pipo-gestalte. „Het is niets!" roept hij uitgelaten. „Gewoon mist! Licht en lucht, loze droomgestalten! We gaan er doorheen... nu ...! Rommeldebommeldebom-auw-ooooOOOH!"
Een ogenblik is er niets anders te zien dan een grote zanderige stofwolk. Als het weer helder wordt, kunnen we twee dingen zien gebeuren. Daar staat Pipo de clown, hij trekt zijn jasje uit en haalt er de vijf ballonnetjes onder vandaan, die hem zo dik deden lijken. Hij lacht vrolijk en kijkt naar Kalief Omar. Kalief Omar lacht niet terug. Zijn mond beweegt, maar hij is zo woedend, dat hij niet eens geluid kan maken! Hij heeft een lelijke smak gemaakt, omdat de witte kameel over de ras-echte [illegible] Pipo gestruikeld is. De kameel heeft zich een buit geschrokken en schaamt zich dood. Het is ook geen gezicht, drie buiten is echt te veel! De kleine Poef is als een erwt van de kameel afgerold en rent denkbaar naar Pipo toe. Alitralie klopt Pipo goedkeurend op de schouders! „Dat was een knap-oh-knap plan!" roept hij. „Om U als luchtspiegeling te vermommen, heer clown! Alhoewel ik moeite had om niet luid te gaan gillen van pret, toen die stomme Omar uit-oh-uitgerekend net juichend op ons af kwam stormen!" En daarmee is dit avontuur gedaan! Wat zal ik je verder nog vertellen? Het spreekt vanzelf, dat Kalief Omar een touw om zijn lijf gebonden kreeg en met Pipo, Poef en Alitralie op de witte kameel teruggebracht werd naar het paleis van Kierewiet! Je snapt zelf ook wel, dat iedereen daar erg blij was dat Pipo en Poef heelhuids terugkeerden! Vooral Felicio! De volgende dag kwam er trouwens nog iemand terug: de échte Kalief! Die man was reuze dankbaar dat Pipo en Felicio zo goed op zijn land en zijn paleis gepast hadden. De Kaliefs moesten voor straf drie maanden brandnetels wieden en ze speelden nóóit meer voor spook! En Pipo? Die stapte een week later met zijn hele familie — èn met Felicio — in zijn woonwagen en verliet het warme, geheimzinnige land van Kierewiet! Fatamina stond te huilen op de toren toen ze de ezelwagen zag wegrijden. „Het is een edel mens, die heer clown," sprak Alitralie, die naast haar stond. „We zullen nog veel aan hem denken! Alles is goed af-oh-afgelopen!"
Zo is dat!

EINDE

Dit is een mooi boek, ik heb het net uit, jongens! Kleine Davy is hierin de gids van een karavaan door het Wilde Westen!
Kleine DAVY CROCKET
Ik mag het t eerst lezen!
Mogen we don met je meelezen, Kwik?
Wat? Zei je dat er verderop Indianen zijn?
Dan kunnen we beter teruggaan!
Welnee, Hiawatha s vader is het opperhoofd van deze stam! Zij zijn heel vriendelijk en lachen van hun ene oor tot hun andere!
Kom mee! Ik weet dat ze nu al zitten te popelen om ons zo hartelijk mogelijk te ontvangen!
Goed, Kleine Davy, we vertrouwen helemaal op jou!
Vort, sik!
Hallo, bleekgezichten! Ons werkelijk zeer verheugd zijn jullie hier zo vlug te zien!
Zie je wel? Ik zei al dat ze heel erg vriendelijk zijn!
Kleine Davy heeft gelijk! Ik heb nog nooit zulke blije gezichten gezien!

Fijn, dat jullie ons karren zo vlug hebben gebracht! Ons ze nu overnemen van jullie!
Wat? onze karren?
Zeker! Ons al ons bant en onze huiden aan bleekgezicht van regering gegeven hebben en in ruil daarvoor verklaring gekregen hebben waarin staan dat eerstvolgende karovaan voor ons zijn!
Onmogelijk! Tach staat 't op papier van het legerhoofdkwartier!
Niet gekke ruil, hè?
LEGERLEIDING
Maar het leger heeft helemaal niet het recht om onze karren en bezittingen te ruilen voor bant! U krijgt deze karren niet!
Geruild zijn geruild! Jij nu niet meer terugkrabbelen, zeg!
We hebben met die hele ruil niets te maken! Ga van mijn kar af en waag het niet om eroon te komen!
Oef! U vader niet mogen duwen! Hij nu pijn hebben!
AU!
Oef! Dit oorlog betekenen! Voorwaarts, krijgers! Ons ons beschilderen masten met oorlogsverf en karren zullen nemen met geweld! Bleekgezichten ervon zullen lusten!
Ziet u nu wat u hebt gedaan? We kunnen er met deze langzame karren nooit vandaar goon!
Het is allemaal jouw schuld, Kleine Davy! Jij hebt ons hierheen gebracht! Je bent ontslagen als gids!
(Slik!) Dat was mijn eerste baantje! Ik maak een goed begin!

Bereid jullie vaar op een aanval, mannen... varm een kring met de karren!
Hmm! De kerel die het bont van de Indianen afnam is de echte schuld van alle narigheid!

Pssst... Hiawatha! Ik wil even een babbeltje met je maken!
Mij niet lang kunnen praten! Vader alles klaarmaken voor oorlog!

Jij moet proberen de krijgsvergadering tegen te houden, Hiawatha, om mij tijd te geven de kerel met het bont hier te brengen en de zaken recht te zetten!
Mij jou graag willen helpen, maar mij vader gehoorzamen moeten!

Hiawatha! Breng oorlogsverf! Direct!
Mij altijd doen moeten wat vader mij zeggen... alles wat vader mij altijd zeggen!
Grutjes! Jij bent het braafste Indiaantje dat ik ooit heb gezien!

Wees dan maar braaf en gehoorzaam! Maar als je een ongelukje overkomt... hihi... dan ben je toch niet ongehoorzaam!
Dat waar zijn! Maar Hiawatha altijd erg voorzichtig zijn en nooit ongelukjes hebben!

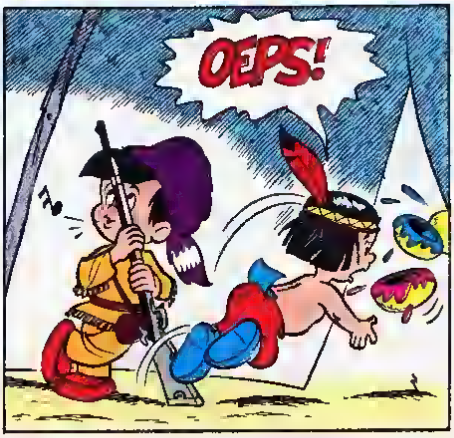
OEPS!

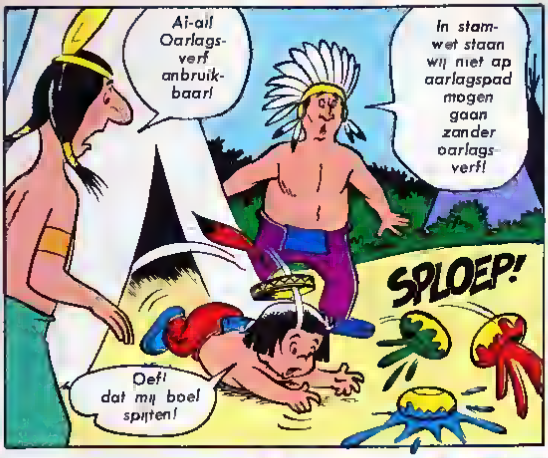
Ai-ai! Oorlogsverf onbruikbaar!
In stamwet staan wij niet op oorlogspad mogen gaan zonder oorlogsverf!
SPLOEP!
Oef! dat mij boel spijten!

Dat slim ongelukje zijn jij gemaakt hebben! Het lang duren voor nieuwe verf bereid zijn!
Ik hoop maar dat ik genoeg tijd heb om die bantruiler te vangen!

Hij net vertrak toen karavaan aankwam! Hij die kant op gegaan zijn met kar vol huiden!
Het is makkelijk! Ik hoef alleen maar de wielsporen te volgen!

Ha! Daar zie ik hem al, hij gaat net de haek om bij dat plateau!

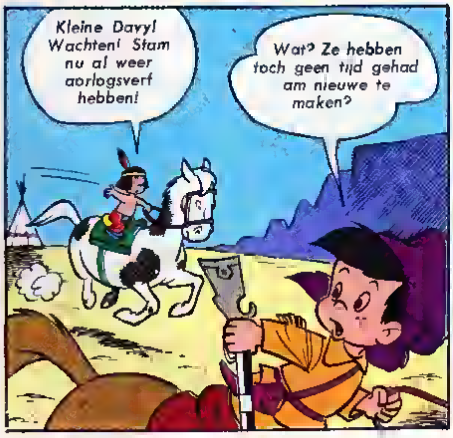
Kleine Davy! Wachten! Stam nu al weer oorlogsverf hebben!
Wat? Ze hebben toch geen tijd gehad am nieuwe te maken?

Het geen echte oorlogsverf zijn...
Maar vader zeggen, amdat meeste krijgers damkappen zijn ons aak wel aardewerkverf gebruiken kunnen!
Jouw vader neemt het dus niet za nauw met de regels van oorlogvoering.

Nu nog alleen krijgsdans en dan POEF!
Dan moet je de krijgsdans tegenhouden!
Maar, Kleine Davy...
Ja, je moet je vader gehaarzamen!
Kom! Ik zal eens kijken of ik je niet aan een ander angelukje kan helpen!
Bael veel bedankt, Davy!
Beschildert jouw zusje ze?
O, ja! Zilverslang dat altijd doen! Zij dat goed kunnen, want zij klein kunstenaresje zijn!
Hiawatha! Jij tam-tam hier brengen, dan wij met krijgsdans beginnen kunnen!
Goed, vader!
Hiawatha! Oorlog niet wachten kunnen omdat jij op tam-tamtrommels oefenen! Hier brengen!
BOEMP!
PLOEMP!
BOEMP!
Mij niet oefenen, vader! Iemand trommels bij ingang hebben laten staan en mij daarover gevallen zijn!
Al-ai! Stam nodig hebben wetten tegen angelukken krijgen!

Volgens wet van stam wij eerst moeten dansen bij tam-tom voor wij op oorlogspad kunnen gaan!
Oef! Mij nu precies oorlogspad voelen! Niet leuk, hoor!
Haha, het zal wel een heel tijdje duren voor die trommels gemaakt zijn!

Mij met jou meegaan, Kleine Davy! Mij bang zijn mij hier nog meer ongelukken krijgen!
Best, hoor! Ik kan wel een hulpje ge bruiken!

Die bontruilende onruststoker ging net om dat plateau heen toen ik hem voor het laatst zag! Hij voelt zich natuurlijk veilig nu hij je vader dat stuk papier heeft gegeven!

BOEMP!
BOEMP!
BOEMP!
Wat? Een tam-tam! Als je dat lawaai hoort zou je denken dat de krijgsdans al begonnen is!
JAHOE!
Onmogelijk, tenzij .
JIPPIE!

Mij stamwet veranderd hebben! Het goed zijn oorlogsdans uit te voeren met nomaaktam-tam! Ons mosker von medicijnman gebruiken!
Oef! En mij niet weten hoe mij hoofdpijnpillen maken moeten!
BOEMP!
BOEMP!

Vader knap zijn! Hij tamtom moeilijkheden ook opgelost hebben!
We hebben geen tijd te verliezen! We moeten nu eens zo snel achter die kerel aan!

We zullen over dit plateau gaan in plaats van er omheen!
Jij haast zo knap zijn als vader!
'Daar is hij! Ik herken de schurk van „apsporing verzocht"-briljetten in het fort! Het is een gemene oplichter!
Maar, Dovy... deze kont van plateau veel te steil zijn om er of te rijden!
Springen, Hiawatha! We komen in een kar vol zochte bonthuiden terecht!
(Slik!) Nu vast en zeker weer een ongeluk zullen ge beuren
FLOEMP!
Hé! Wat moet dat daar?
Mij niet durven kijken!
(Slik!) W woor is mijn geweer?
Wat? Nog een?
Oef! Dit zachte bont harde botten onder zich hebben!
BONK!
AAUU-OE!

Bedankt voor de pistolen, hoor!
Sjonge! Jij boel snel vinger aan de trekker hebben, Kleine Davy!
En nu moeten we zo vlug mogelijk terug bij de karavaan zien te komen!
Weldra...
Hau maar op met oorlogvoeren, opperhoofd! Hier zijn uw bontvellen en huiden weer en de schurk die deze karavaan doorvoor heeft geruild!
Ugh! Geruild zijn geruild! Mij karavaan willen hebben die bleekgezicht mij beloofd hebben!
Maar, vader, dit bleekgezicht niet van de regering, maar bandiet zijn!
Zo is het, opperhoofd!
D door een sergeant van het fort komen!
En dat is Linke Lean! Hij heeft dat paard en die wagen uit het fort gestolen en bovendien postpapier van de legerleiding meegenomen!
Ziet u wel? Die ruilovereenkomst is dus waardeloos opperhoofd!
(Zucht!) Mij bont terughebben, maar mij ook zo graag een paar von die handige bleekgezichtdingen gehad willen hebben!
Dat is mooi bont, dat u daar heeft, opperhoofd! Misschien kunnen we toch nog een ruilkoopje sluiten!

En dus...
De strijdbijlen nu begraven zijn en wij daar ruiling beste deel van overdekte karren gekregen hebben... de overkappingen!
Wij veel ruimte hebben in nieuwe wigwammen en niet alleen voordeuren maar ook achterdeuren hebben!
De bleekgezichten zijn net zo blij als jullie, Hiawatha! Het bont dat zij hebben kunnen ze voor veel geld verkopen!
Jo, maar waarom bleekgezichten oak oude wigwammen meenemen? Die niet om karren passen!
Dat komt omdat ze nu extra voorzichtig zijn, Hiawatha!
Vort, sik!
?
Zelfs al ben ik weer hun gids, toch zijn ze bang dat een of andere vijandige Indianenstam ze in de gaten krijgt en ze zal aanvallen!
En op deze manier lijkt het vanuit de verte net af de karavaan een onder Indianendorp is!

HEB JE DIE AL?

DE kangoeroe, het merkwaardige dier dat (wild) uitsluitend in het werelddeel Australië voorkomt, is natuurlijk ook verschillende malen op de Australische postzegels afgebeeld.
Voor het eerst gebeurde dit in 1912 en de laatst verschenen zegel met een kangoeroe erop, is een uitgave die je hier ziet, van oktober 1959. De afbeelding laat duidelijk zien dat dit zo merkwaardige buideldier over 'n even verwonderlijke eigenschap beschikt: hij kan enorme sprongen maken.
Zijn voorpoten zijn kort, zijn achterpoten echter lang en krachtig. Hiermee en met behulp van zijn 1 meter lange staart, maakt hij sprongen van wel 10 meter. Als je nu bedenkt dat een reuzenkangoeroe (hier afgebeeld) ongeveer 150 kg weegt, dan kun je je wel voorstellen tot welke springprestaties hij in staat is. Het is werkelijk een fantastisch gezicht, een kudde van deze dieren door de grazige vlakten van de Australische binnenlanden te zien voortspringen, waarbij het soms net lijkt of ze door de lucht zweven. Er bestaan meer dan vijftig soorten kangoeroes. De reuzenkangoeroe is de grootste, de kleinste is letsje groter dan een konijn.

STRAAT-TELEVISIE

In New York vind je natuurlijk in iedere hotelkamer een televisietoestel. Het laatste snufje op dit gebied tref je aan in een heel groot hotel, dat gevestigd is in een wolkenkrabber.
In iedere kamer is namelijk nog een tweede televisietoestel en als je dat inschakelt kun je zien wat er op straat voor het hotel allemaal gebeurt.
Er staat een camera voor de ingang opgesteld, die het langsrijdende verkeer en de passerende voorbijgangers opneemt.

ditjes en datjes van Donald Duck

IN DE DIERENTUIN

Op een mooie zomerse dag gaat Liesje met moeder naar de dierentuin. Op een groot grasveld staat in de zon een pauw met zijn staart te pronken. „O, kijk eens, mammie," roept Liesje verrukt, „die kip staat in bloei!"

✳ OPSPORING ✳
✳ VERZOCHT ✳

Ditmaal zijn het de namen van drie grote rivieren in Nederland die in de zinnen 1 t/m 3 verborgen staan. Je kunt er in elke zin één vinden. Welke zijn het?

1. Rij nu niet zo hard, er komen ongelukken van.
2. Ik vind drop geweldig lekker.
3. Hij dwaalde de hele dag door het bos.

OPLOSSING VAN OPSPORING VERZOCHT

1 Rijn, 2 Lek, 3 Waal

ZOETE SLOFJES

Als mamma als extraatje eens flensjes heeft gebakken, blijven er allicht wel een paar over. Hiervan maken we dan de volgende dag een lekker toetje. Voor één zoet slofje heb je nodig: een koud flensje, 1½ eetlepel dikke vanille vla (of koude, niet te stijve pudding), een paar gekleurde vruchtjes of wat jam, en een stuk of wat rozijnen (je kunt ze in heel kleine doosjes kopen).
Je doet de vla in het midden op het flensje. Niet te veel naar de zijkanten, anders loopt het er straks uit. Je roit het flensje daarna voorzichtig op en versiert de beide open uiteinden met een gekleurd vruchtje of een beetje jam. Midden op het rolletje leg je een paar rozijnen, geflankeerd door enkele stukjes gekleurde vruchtjes. Heb je deze gevulde flensjes één keer geproefd, dan hoop je steeds dat er, als er flensjes gebakken worden, een paar overblijven.

Verteld door Miep Diekmann, geïllustreerd door Hans Kresse

MARIJN Bij De Lorredraaiers

Na zyn avontuurlijke reis door het Caraïbisch Gebied en naar Afrika, is Maryn de By eindelijk op weg naar zyn eiland Curaçao Maar zyn zusjes Aletta en Oeba weten niet beter of hy is onderweg verdronken Amper nadat ze die doodstyding gekregen hebben, verdwynt het slavinnetje Knikkertje Oeba, die van 't meisje houdt als van een zuster, is radeloos Marijn dood, Knikkertje verdwenen Nu heeft ze alleen nog maar haar werk voor de zieke slaven op de plantage Sint Joris, waar de man van Aletta heelmeester is

ONWENNIG stond Marijn aan de kade op De Punt. Hij zwaaide zijn bundeltje met bezittingen over zijn schouder en voelde voor alle zekerheid of zijn beurs, waarin zijn eerste verdiende geld zat, goed gesloten was. Hoe kwam hij nu zo vlug mogelijk aan een paard om naar Sint Joris te gaan? Bij wie kon hij daarvoor het beste aankloppen? Bij heelmeester Schagen maar, die was zijn oude leermeester geweest.

Marijn ging de poort onderdoor, langs de wacht en de burgergevangenis, het oude Fort Amsterdam binnen waar hij zijn hele leven gewoond had tot de orkaan in 1681 een eind aan het leven van zijn ouders had gemaakt.

Alles was bij het oude gebleven. De beschadigde gebouwen waren voor een deel hersteld. Uit de kroegjes kwam hetzelfde geschreeuw en lawaai van vroeger. Slaven liepen met hun lasten heen en weer. Ossekarren en rijtuigen reden elkaar in de wielen. Bij het korenmagazijn was het druk. Soldaten die bij de poorten waren afgelost, marcheerden voorbij.

Vlak bij zijn oude school onder het korenmagazijn hep Marijn chirurgijn Schagen tegen het dikke lijf. Deze herkende hem onmiddellijk en voer meteen tegen hem uit of hij niet weg geweest was. „Fraaie jongen ben jij, om er zo vandoor te gaan. En iedereen mij de schuld geven dat ik

16

KNIKKERTJES GEHEIMZINNIGE VERDWIJNING

je niet in de
gaten had gehou-
den! Maar vertel eens hoe
ben je gevaren, en...." Op het-
zelfde ogenblik sloeg hij zich tegen het
machtige voorhoofd en staarde Marijn met uit-
puilende ogen aan. „Weet... weet je dan niet, dat je
dood bent? Verdronken op je eerste reis met
Reyning?"

„Dat is dan beroerd voor Rasmus Reyning," antwoordde Marijn, „maar nu zal hij me mijn gage toch moeten uitbetalen."

Heelmeester Schagen lachte dreunend en trok Marijn mee naar zijn woning. Gebogen over een tafel met een groot glas Curaçao's bier met suiker voor hen, vertelde Marijn van zijn avonturen en ze spraken over de moeilijkheden van een scheepschirurgijn. „Ik geloof, dat je het er niet slecht hebt afgebracht," was de conclusie van heelmeester Schagen. „Dank zij mijn leermeester," voegde Marijn er

oprecht aan toe. Maar de oude chirurgijn, die niet van mooie praatjes hield, vroeg kortaf: „Je heht zeker wat van me nodig? Zeg op!"

„Graag een paard te leen, om naar Sint Joris te gaan!"

De heelmeester was niet de enige die geschrokken was toen hij Marijn gezien had. Mensen klampten Marijn aan in de stad. Eerst deed die balangstelling hem goed. Er was alleen iets... Iedereen zei: „Het is goed dat je terug gaat naar Sint Joris. Je jongste zuster is..." en dan zwegen ze verlegen. Alleen zijn oude schoolmeester droeide er niet omheen. „Met Oeba gaat het de verkeerde kant uit." En omdat de meester tegelijkertijd ook ziekenvertrooster en een soort dominee was, wist Marijn niet wat hij ervan denken moest.

De lange tocht van De Willemstad naar Sint Joris, in de brandend hete zon, op de stoffige vlekten, leek Marijn eindeloos. Zo vlug mogelijk moest hij bij Oeba zijn. Ze moesten weten dat hij niet dood was. Maar toen hij eindelijk, geradbraakt van de lange rit, de stenen omheining van Sint Joris binnenreed en van zijn paard sprong, aarzelde hij. Een toegeschoten slaaf nam zijn paard over. Marijn keek van het grote huis naar de ziekenberekken. Oeba! Die moest hij het eerst zien. Maar waar was ze? Marijn liep op goed geluk een barak binnen. Het stemmengeroezemoes verstomde.

„Oeba!" schreeuwde hij door de schemerige ruimte.

Met een sprong was Oeba overeind. Ze rende naar hem toe, sloeg haar armen om hem heen. „Nee, het kan niet... Nee, ze zeiden... zie je wel, dat het niet waar was... Oh, Marijn!" Ze ging een eindje van hem afstaan om hem beter te bekijken. Maar er was te weinig licht. Marijn trok haar mee naar buiten. „Wat ben jij gegroeid," zei hij. „Maar wel mager."

„En jij dan? Je ziet eruit als een piraat! O, wat heerlijk dat je er bent. Wat zullen ze zeggen!"

„Dat kan wachten," antwoordde Marijn. „Ik moet jou eerst spreken. Want in De Willemstad hoorde ik, dat jij... nou je..."

„Dat ik wát? O zeg maar niks, ik snap het al. Maar je weet niet alles. Ze hebben je zeker eens gauw verteld van mijn schandelijke gedrag? Dat ik meer om slaven geef dan om m'n eigen mensen? Dat ik me als een wilde gedraag? Dat ik die brave Floris Pietsz op het slechte pad breng..."

„Wat, die dooie Floris?"

„Och, Floris is een bovenste beste. Hij heeft me niet in de steek gelaten toen het erop aan kwam. Ik logeerde daar en kreeg zo'n angstig gevoel dat Aletta Knikkertje zou verkopen. Er was hier van alles gebeurd. Dat hoor je later wel. Ik ben als een gek teruggereden naar Sint Joris. Knikkertje was weg..."

„... verkocht? Wat een streek!" riep Marijn woedend.

Oeba schudde boos haar hoofd. „Verdwenen. Niemand weet waarheen."

Zwijgend stonden ze in de felle zon bij de barakken. „Ik beloof je, we zullen haar vinden, hoe dan ook!" Marijn nam zijn zusje bij de hand en liep met haar naar 't grote huis.

Die avond was er feest. Oeba was de enige die weinig zei, en alleen maar luisterde, terwijl Marijn van zijn avonturen vertelde. Na de maaltijd zaten ze buiten op het terras voor het huis. Jan Frederik en Aletta probeerden Marijn aan het praten te houden, want allemaal voelden ze de spanning die er tussen hen hing. Ze begrepen niet — behalve Oeba — dat Marijn nog niet naar Knikkertje had gevraagd. Wat moesten ze dan zeggen?

Aletta kreeg het zo benauwd, dat ze het huis inliep en deed alsof ze iets zocht. Marijn stond ook op. Jan Frederik wilde hem tegenhouden. Maar één s moest het er toch van komen, en dit was een kwestie tussen broer en zuster.

„Aletta?" Marijn was zijn oudste zuster gevolgd tot op de galerij achter het huis. Met een ruk draaide Aletta zich om. „Zeg het maar!" viel ze tegen hem uit. Dat zwijgen en kijken van haar broer hield ze niet langer uit.

„Bevalt het je hier op Sint Joris? Het zal wel hard werken voor je zijn," begon Marijn. „Vader en moeder zouden trots op je geweest zijn" — „...O... o, Marijn!" Tranen liepen over Alette's wangen. „Ik mis ze zo. Soms denk ik dat ik het niet meer uithou. En Jan Frederik is toch een beste man en..."

„Kom, sla een doek om, dan gaan we even buiten lopen," stelde Marijn voor. Ineens had Marijn begrepen hoe zijn oudste zuster er aan toe was. Hij en Oeba waren altijd samen geweest, en hadden altijd voor elkaar partij gekozen tegen Aletta. Eerlijk was dat niet geweest! Aletta had een schouderdoek omgeslagen. Ze liepen de achtergalerij uit. Marijn greep Alette's arm bij de elleboog en leidde haar zo over de maanverlichte plantage, dat ze niet vallen zou of struikelen.

„Jij bent een man geworden, niet meer het kleine broertje," zei Aletta onverwachts.

Marijn voelde zich gevleid. „Laten we dan ook als een volwassen man en een volwassen vrouw met elkaar praten, Aletta. Wat is er aan de hand met Oeba? Wat is er gebeurd met Knikkertje?"

„O, dat is gauw verteld, alleen, je móet me geloven! Oeba gelooft me niet." — Marijn knikte.

„Je weet hoe Oeba en Knikkertje een elkaar gehecht waren, maar ze zijn nu te oud voor de spelletjes uit hun kindertijd. Op haar verjaardag liet Oeba Knikkertje in háár feestkledij verschijnen voor al onze gasten. Het was verschrikkelijk! Ik kon niets anders doen, dan Knikkertje bij Zuassiba en Ayuba, de andere huisslavinnen, laten wonen in het vervolg. Maar Oeba zinde dat niet. Toen kwam het bericht van jouw dood. Het moet voor Oeba verschrikkelijk zijn geweest. Die nacht liep Knikkertje, tegen mijn bevel in, toch in Oeba's kamer. Jan Frederik en ik hebben Oeba daarna een tijdje naar De Willemsted gestuurd naar de ouders van Floris Pietsz. Floris is bijzonder op Oeba gesteld. Maar ook daar heeft ze onze naam te schande gemaakt. Ze had zich in haar hoofd gehaald dat ik Knikkertje verkocht zou hebben en als een waanzinnige is ze te paard naar hier gereden. Zoiets geeft toch geen pas?"

„Maar Knikkertje, waar is Knikkertje?" vroeg Marijn recht op de man af. — „Dat... dat... ik weet het niet... weg!"

„Aletta, je weet misschien niet alles, maar je weet wel iets. Wat?"

„Ik... zelfs Jan Frederik heb ik het niet verteld. Hij zal woedend op me zijn." — „Vertel 't mij dan!"

„Goed! Terwijl Oeba in De Willemstad was, betrapte ik Knikkertje er op dat zij Oeba een brief had geschreven. En die brief had ze willen meegeven aan Eibert de factoor. Maar Robust, de bomba, vertelde het mij."

„Robust is toch alleen opzichter van de slaven die hier in opdracht van de Compagnie verblijven?" vroeg Marijn. — „Dat moet je hem vertellen! Die gedraagt zich ook al als een heer en meester, en steekt overal zijn neus in. Had hij het maar niet gedaan, want toen ik die brief had, heb ik Knikkertje laten komen. Ik heb haar aan heer verstand gebracht dat zij en Oeba nu te groot waren om nog steeds samen te zijn. Ze zei niets, al die tijd en staarde me maar aan met dat koppige gezicht van heer. Ineens werd ik zo woedend, dat ik zei... dat ik..." Aletta zweeg plotseling.

„Je zei?" vroeg Marijn.

„Ik zei: En als je niet doet wat ik je zeg, dan zal ik je moeten verkopen naar Suriname. En je weet wat dat betekent!"

„Bewaar me, Aletta, hoe heb je dat kunnen doen? Alle slaven hier zijn doodsbenauwd voor de Surinaamse plantages waar ze afgebauld worden tot ze dood zijn."

„Ik weet het! Ik heb er zo'n spijt van. Maar wat schiet ik daar mee op? Die middag zag ik Knikkertje wel de plantage aflopen, maar ik dacht dat ze misschien naar de baai ging om te wassen. Toen ze niet terugkwam, werd ik bang. Ik hen haar achterna gegaan, want ik wilde niet dat ze officieel jacht op heer zouden maken, met honden en drijvers. Vlak bij zee, dacht ik dat ik heer in de verte zag. Maar toen ik op die plek kwam, was er alleen maar een stuk rots. Ik heb gezocht en gezocht... je kent de rotsen daar, met die ondergrondse inhammen... en ik was zo bang dat ze net als jij... dat ze verdronken was. Toen vond ik die sandaal. Alleen die sandaal van haar!" Aletta zweeg uitgeput.

„Dat is echt alles?" vroeg Marijn. „Ja!" — „Oeba en Jan Frederik weten dus niet waarom Knikkertje weg is gegaan? Dan zal ik het hun vertellen." — „En wat wil je den doen?" — „Laat dat aan mij over!"

Wordt vervolgd

TOM POES EN DE Glazenier

Heer Bommel heeft uitzicht op een nieuwe wereld gekregen. Ditmaal heeft hij geen last van voorwereldlijke diersoorten en daarom is hij erg tevreden.

Dit landschap is werkelijk heel onderhoudend. Vannacht waren er twee manen en nu schijnt er een poorse zon. Zeer oport. Echt iets voor een heer von stond.

De bel goat... Dot zal de jonge vriend zijn. Wat zal hij opkijken von die zon!

Maar het was Tom Poes niet...

Commissaris Bos om u te spreken, heer Olivier.

Hm. Kon dat niet op een andere keer, heer Bos? Ik wil nu eigenlijk liever niet gestoord worden. Ik heb pas een nieuw uitzicht, ziet u.

Dat is het toppunt! Meneer wil niet gestoord worden! Meneer heeft het zeker te druk, hè. Hij wou zeker weer een poor monsters op de omgeving losloten, hè?

O... eh... wilde u mij spreken over die voorwereldlijke dieren?

Nee! Daar wil ik je helemaal niet over spreken! Daar kom ik je voor arresteren, Bommel!
M-maar waarom?
Omdat de politie niet gediend is van beesten die al lang zijn uitgestorven! Die brengen onrust en paniek onder de bevolking! En bovendien belemmeren ze het snelverkeer.
Om kort te gaan: je bent 'n gevaar voor de omgeving en daarom ga je achter slot.
Steek je handen uit, Bommel!
Nee, heer Bas! Dit is heel onrechtvaardig van u! Ga weg met die boeien! Ik...
Heer Bommel deinsde achteruit en...
...viel pardoes door het vensterglas
W-w-waar ben ik?

Ik... ik zit in het uitzicht, als iemand begrijpt wat ik bedoel!
WAAAAAT?!!!
Hij is in een schilderij gevallen! D-dat kan niet!...
M-maar dat is geen schilderij... dat is een raam!!
Help! Ik ben overspannen! Ik zie gekke dingen!
Oak heer Bommel zag gekke dingen.
Ik ben paars! Wat akelig! Zou ik ziek zijn?

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Antwerpen. De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119,131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daarvan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.